A.

Mødet den 13. Juli 1905.

Fraværende var: S. Pedersen.

Til Efterretning forelaa følgende Sager:

1. (J. Nr. 7^2—1905). Samtykke fra Indenrigsministeriet til Anskaffelse af forskelligt **Inventar til Forsøgshusholdningen** paa Rytterkasernen, saaledes, at det hertil medgaaede Beløb, 136 Kr. 50 Øre, opføres i Indkvarteringsopgørelserne som virkelig Udgift til Forrentning af Statskassen.
2. (J. Nr. 22—1905). Godkendelse fra samme Ministerium af Købekontrakterne med:
   a. (J. Nr. 22^1—1905). Murermester N. P. Knudsen.
   b. (J. Nr. 22^2—1905). Murermester S. Rasmussen og
   c. (J. Nr. 22^3—1905). Tømrermester H. Pedersen
   angaaende 3 **Byggegrunde** ved Hans Brogesgade.
3. (J. Nr. 105—1905). Der forelaa i Anledning af en fra Justitsministeriet modtaget Skrivelse vedrørende **Automobilloven** af 15 Maj 1903, Indstilling fra Brolægningsvæsenet, hvorefter dette ikke har fundet Anledning til at foretage Ændringer i den ommeldte Lov.

   Jul. Andersen fandt, at de i Lovens § 28 indeholdte Ansvarsbestemmelser var temmelig strænge; forsaavidt Raadet kunde øve Indflydelse i saa Henseende, vilde han henstille, at man søgte at gøre dem noget lempeligere.

Vestesen bemærkede, at Udvalget i sit Syn paa Sagen var gaaet ud fra, at Automobilkørselen her i Landet var saa lidet fremskredet, at man burde se Tiden noget an, inden man henvendte sig til Ministeriet med Ønske om Ændringer i Loven.

Filtenborg stillede Forslag om, at man søgte opnaaet Tilladelse til Kørsel med Automobiler ogsaa efter Solnedgang. Saa længe der lagdes denne Kørsel saa mange Hindringer i Vejen, kunde den aldrig udvikle sig.

Nørgaard saa ingen Anledning til at tage Kørslen med Automobiler under Armene, dertil var den endnu alt for lidt fremskredet. Der anrettedes saa megen Skade med disse Køretøjer, at det næppe vilde være rigtigt i Almindelighed at henstille at vise mere Lemfældighed overfor Førerne af disse, saa meget mere som man i adskillige andre Lande nærmest gik i Retning af at skærpe Bestemmelserne for denne Kørsel. Han havde intet imod, at man vedtog den af Filtenborg foreslaaede Henvendelse til Ministeriet.

Jul. Andersen erindrede om, at man for ikke ret mange Aar siden stillede sig ligesaa vrangvillig over for Cyklekørsel, som dog nu ingen vilde bekæmpe. Automobilerne var gode Køretøjer, og Kørslen med dem vilde nok blive mere almindelig, naar man ophørte at lægge den saa mange Hindringer i Vejen.

Formanden ansaa det ikke for sandsynligt, at man kunde faa de i Lovens § 28 indeholdte Ansvarsbestemmelser forandrede.

Det vedtoges til Ministeriet at henstille, at Bestemmelserne i Lovens § 16 [5] ændres saaledes, at Forbudet mod Kørsel efter Solnedgang indskrænkes.

4. (J. Nr. 94—1905). Der forelaa Oversigt over **Havnens Indtægter og Udgifter i 1904—05,** hvilken indsendes til Stiftamtet.
5. (J. Nr. 8[5]—1905). Der forelaa Meddelelse om, at Kommunen i første Instans har vundet en Retssag mod Sagfører H. S. Poulsen angaaende et Skattespørgsmaal.
6. (J. Nr. 149—1905). Den tidligere fra Skolekommissionen foreliggende Indstilling vedrørende Oprettelse af **Mellemskoleklasser** i Henhold til Almenskoleloven af 24. April 1903 forelaa paany til Behandling.

Der forelaa derhos fra en Del (658) Borgere følgende Andragende om Bibeholdelse af Borgerskolen i dens nuværende Skikkelse:

»Under de Forhandlinger, der er førte angaaende Omordningen af Byens Skolevæsen i Overensstemmelse med Almueskoleloven af 1903, har der nu og da rejst sig kraftige Røster til Gunst for den Tanke at nedlægge Borgerskolerne som saadanne og omdanne dem til almindelige Byskoler.

Den Indstilling, der fra Skolekommissionen er indgaaet til Byraadet, samme Sag vedrørende, forekommer os, hvor velvillig den end synes overfor Borgerskolerne, dog ogsaa at rumme en Fare for disses fremtidige Bestaaen i nogenlunde samme Skikkelse som den, hvori de nu gennem mange Aar har virket til Gavn og Glæde for en stor Del af Byens Borgere og med fuld Anerkendelse saavel opad som nedad.

Vi tillader os derfor at rette en indtrængende Anmodning til det ærede Byraad om, at Borgerskolerne maa vedblive at bestaa og virke som hidtil, kun med den Forandring, at Børnene ved Overgangen til 5. Klasse deles i to

Afdelinger, en Mellemskoleklasse til 15 Aars Alderen for de Børn, hvis Evner tillader det, og hvis Forældre ønsker det, og en Borgerskoleklasse til 14 Aars Alderen for de øvrige.

Skulde det ærede Byraad imidlertid finde det ønskeligt at overføre Børn fra Byskolerne til Mellemskoleundervisning i Borgerskolerne, har vi intet derimod, naar Pladsen der tilvejebringes ved Tilbygning til Borgerskolerne; men skal Overføringen som nævnt i Skolekommissionens Forslag medføre Nedlægning af Underklasserne i Borgerskolerne, maa vi paa det bestemteste fraraade dette Arrangement.

Idet vi haaber, at det ærede Byraad ikke finder vort Andragende ubetimeligt og vil skænke det sin velvillige Behandling, undlader vi ikke at bemærke, at vi med Glæde imødeser enhver Forbedring af Byskolernes Undervisning samt eventuel Indførelse af Mellemskoleeksamen ved samme, naar Betingelser og andre nødvendige Forhold derfor er bragte til Vej«.

Formanden skulde bemærke, at naar det foreliggende Andragende ikke, saaledes som det ellers naturlig burde, havde været tilstillet Skoleudvalget til Erklæring, var Grunden hertil denne, at Sagen formentlig ikke endelig kunde behandles, forinden Budgetudvalget havde haft Lejlighed til at udtale sig om de nu tilvejebragte Oplysninger om Sagens økonomiske Side, der ikke havde foreligget, da Sagen sidst var til Behandling.

Jakob Jensen beklagede, at det foreliggende Andragende ikke havde ligget fremme, saaledes at man havde haft Lejlighed til nærmere at undersøge, hvorvidt Underskriverne var Folk, der virkelig var interesserede i den paagældende Skole. Han skulde iøvrigt gøre opmærksom paa, at det

var et forholdsvis meget lille Antal Personer, der havde underskrevet Andragendet. Hvad selve Hovedspørgsmaalet angik, var der nogle enkelte Punkter dette vedrørende, som han kunde ønske nærmere at omtale, forinden Sagen gik til Budgetudvalget.

Formanden skulde opfordre Taleren til at holde sig til det foreliggende Spørgsmaal, der kun drejede sig om, hvorvidt Sagen straks skulde henvises til Budgetudvalget eller ikke.

Jakob Jensen betonede, at hans Udtalelser netop angik det af Formanden stillede Forslag, men at denne øjensynlig ikke havde noget aabent Øje for, hvad der fra denne Plads fremkom fra socialdemokratisk Side.

Formanden maatte tilbagevise den af Taleren fremsatte Insinuation, der savnede enhver Berettigelse.

Jakob Jensen skulde med Hensyn til Spørgsmaalet om Sagens Henvisning til Budgetudvalget gøre gældende, at saalænge man ikke kunde have nogen Mening om, hvorvidt der var nogen Sympathi for den eller ikke, vilde det være ganske hensigtsløst at sende den til Erklæring til det paagældende Udvalg.

Sabroe forstod ikke Forslaget om at opholde Sagens Behandling paa det nuværende Standpunkt, hvorved den i Virkeligheden foreløbig maatte betragtes som strandet. Sagen burde i Princippet afgøres, forinden den henvistes til Budgetudvalget, og den burde efter sin Beskaffenhed sikkert rigtigst behandles udenfor Budgetbehandlingen. Han var i det Hele stemt for, at man førte Sagen til Ende nu.

Nørgaard var tilbøjelig til at mene, at der forelaa en Misforstaaelse; der var ikke Tale om

at udsætte Sagen til Budgetbehandlingen, hvorimod det var foreslaaet at henvise den til Budgetudvalget, der straks kunde tage Sagen under Overvejelse.

Laursen saa helst, at Sagen straks blev undergivet en Behandling i Realiteten. Der var i den fremkommet et Par ny Momenter, som han gerne vilde have Lov til at give Oplysning om. Naar den principielle Side af Sagen var drøftet, kunde den derefter sendes til Budgetudvalget, der saa vilde have mere Kendskab til Raadets Stemning overfor den.

Johan Pedersen vilde give Formanden Ret i, at man selvfølgelig maatte have Klarhed over, hvormeget Gennemførelsen af den foreslaaede Reform vilde koste, forinden man tog endelig Bestemmelse om denne. Det, der imidlertid fra anden Side ønskedes, var, saavidt han havde forstaaet, nærmest en Fortsættelse af første Behandling af Sagen, idet der var fremkommen nye Oplysninger i denne, og han kunde egentlig ikke indse, at der var noget til Hinder for, at man imødekom dette Ønske.

Jakob Jensen skulde endnu yderligere pointere, at den foreliggende Sag ikke fik nogen som helst Indflydelse paa det nuværende Budget.

Det vedtoges at henvise Sagen til Budgetududvalget til Erklæring.

Laursen vilde anmode Budgetudvalget om at afgive sin Erklæring i Sagen saa hurtig som muligt. Han troede ikke, at det var Formandens Ønske at standse Sagen, men det forekom ham unægteligt, at Raadets Stemning ikke tydede paa nogen særlig Velvillie for den.

7. Til anden Behandling forelaa Indstillinger fra ved-

kommende Udvalg angaaende Efterbevilling af Overskridelser i:

Kommunehospitalets.
Alderdomsunderstøttelsesvæsenets og
Fattigvæsenets
Regnskaber for 1904—05.

Bevilgedes.

8. (J. Nr. 17[5]—1905). Der forelaa Forslag til **Lønningsregulativ for Aarhus Brandvæsen.**

Samuelsen anbefalede at tiltræde Udvalgets Forslag. Man havde tidligere ikke haft noget Lønningsregulativ for Brandvæsenet, men det maatte sikkert siges at være meget betimeligt for det faste Brandmandskab og Sprøjteførere at faa fastsat en stigende Lønskala. De førstnævnte vilde efter det foreslaaede faa en Løn af 900 Kr. stigende til 1116 Kr., de sidste 1000 Kr. stigende til 1300 Kr. De øvrige i Regulativet fastsatte Lønbestemmelser vedrørende Befalingsmændene og Reservemandskabet var de samme som de nu gældende.

Marthin Hansen sluttede sig til den foregaaende Talers Anbefaling af Forslagene.

Forslaget gik til Budgetudvalget til Erklæring.

9. (J. Nr. 98—1905). Der forelaa fra Budgetudvalget angaaende det tidlige indkomne Andragende om **Tilskud til Idrætsklubberne,** Indstilling om, at der i Overensstemmelse med Andragernes senere udtalte Ønske for indeværende Aar ydes dem et Tilskud af 100 Kr. til Præmier og 100 Kr. til Indhegningen af Idrætspladsen ved Randers Landevej, idet Andragerne har forbeholdt sig senere at fremkomme med Andragende om at faa anvist en permanent Idrætsplads her i Byen.

Indstillingen tiltraadtes.

10. (J. Nr. 34—1905). Det fra Ingeniørassistent Gal-

then indkomne Andragende om **Pensionsret** bevilgedes paa sædvanlige Vilkaar.

11. (J. Nr. 17[6]—1905). Der forelaa Andragende fra de fri Fattigkassers Bestyrelser om Bevilling af 240 Kr. til Rejseudgifter til et Møde paa Frederiksberg.

Formanden kunde finde det rimeligt, at man imødekom Andragerne, der uden Vederlag gjorde et ikke lille Arbejde for Kommunen, og som mente at kunne drage Nytte af det ommeldte Møde.

Marthin Hansen skønnede ikke rettere, end at det maatte være fuldkommen tilstrækkelig, naar man paa det ommeldte Møde lod sig repræsentere ved Formændene i hver af de 4 Bestyrelser i Stedet for at sende 12 Mand derover.

Samuelsen vilde støtte det foreliggende Andragende. Det ønskede Beløb var sat meget lavt. og det vilde sikkert have Betydning for alle Bestyrelsernes Medlemmer at deltage i Mødet.

Sabroe følte sig overbevist om, at det omhandhandlede Delegeretmøde vilde have stor Interesse for Fattigkassernes Bestyrelse. Organisationen af disse Kasser var endnu saa ung, at det vilde være meget heldigt at faa Lejlighed til at konferere med Delegerede fra andre Kommuner om, hvorledes man havde ordnet sig i saa Henseende andet Steds. At lade Bestyrelsernes Medlemmer deltage i Mødet vilde utvivlsomt blive til Gavn for Kassernes Ledelse, for de trængende og Kommunen.

Nørgaard vilde hellere være med til at bevilge et lidt større Beløb til de Enkelte i Stedet for at lade 12 Mennesker rejse og give dem et Tilskud af 20 Kr. hver, et Beløb, der ingenlunde kunde dække deres Rejseudgifter. Man kunde jo maaske vælge den Udvej, at man stillede et be-

stemt Beløb til Bestyrelsernes Raadighed og saa overlod dem selv at afgøre, hvormange af deres Medlemmer, der skulde rejse.

Harald Jensen kunde meget vel forstaa, at alle Bystyrelsesmedlemmerne havde Lyst til at deltage i dette Møde. Det havde sin Betydning, for dem at komme med til dette, da de hver for sig som Kredsforstander i sit Distrikt udøvede en vis selvstændig Virksomhed. Det havde ogsaa sin Betydning for Kommunen, der ydede Tilskud til de fri Fattigkasser, at disses Bestyrelser fik Adgang til at gøre sig bekendt med, hvorledes disse bestyredes i andre Kommuner. Han kunde for sit Vedkommende godt have været med til at bevilge et større Beløb i det anførte Øjemed, men naar Andragerne kun havde ønsket det mindre Beløb, burde man i hvert Tilfælde give dem dette.

Marthin Hansen maatte vedvarende fastholde, at det var tilstrækkeligt at lade Bestyrelsernes Formænd deltage i Mødet; de maatte sikkert nok kunne aflægge Beretning for de øvrige om, hvad de der maatte have hørt af Interesse for Sagen.

Sabroe hævdede, at Forholdet indenfor Bestyrelserne for Fattigkasserne var noget forskelligt fra Forholdet i Byraadsudvalgene. I disse sidste udførtes det væsentligste Arbejde af vedkommende Formand, medens de enkelte Medlemmer i Fattigkassernes Bestyrelse hver havde sin selvstændige Virksomhed. Det var derfor af Betydning for dem alle at kunne deltage i det oftnævnte Møde.

Mikael Johansen var bange for, at det vilde være et noget farligt Præcedens, hvis man sendte alle Bestyrelsernes Medlemmer over til Mødet. Det forekom ham, at man burde nøjes med

at lade sig repræsentere ved de 4 Formænd, som saa burde have fuld Dækning af deres Udgifter til Rejsen.

Laursen syntes ikke, man skulde fastslaa noget med Hensyn til, hvormange Repræsentanter man ønskede at sende til Mødet. Man kunde simpelt hen bevilge det ansøgte Beløb til Repræsentation paa Mødet, uden at man behøvede at bestemme, at 4 af Bestyrelsernes Medlemmer skulde have deres Udgifter fuldt dækket.

Johan Pedersen kunde ikke være enig med Laursen. De Repræsentanter man sendte til Mødet, og det burde næppe være mere end 4 Mand, skulde selvfølgelig som ellers i lignende Tilfælde have deres Rejseudgifter betalte og oppebære sædvanlige Diæter, medens de andre Bestyrelsesmedlemmer, der ønskede at deltage i Mødet, maatte rejse paa deres egen Bekostning.

Andragendet bevilgedes.

12. (J. Nr. 170—1905). Fra Beboerne i Samsøgades Vestre Halvdel forelaa Andragende om **Gadevanding.**

Vestesen oplyste, at Brolægningsudvalget ikke kunde anbefale at lade nævnte Gade vande paa Kommunens Bekostning, da den var en privat Gade. Da Kommunens Vandingsmateriel imidlertid stadig forøgedes, og Vandvognene kørte op til den ommeldte Gadestrækning, vilde Udvalget foreslaa, at man tilbød Andragerne at vande, mod at de forud erlægger et Beløb herfor af 20 Øre pr. løbende Alen Facade, hvorved efter Stadsingeniørens Beregning Kommunens Udgifter til Vandingen vilde være dækkede.

Samuelsen forekom det at være lidt smaaligt at forlange, at Beboerne i de private Gader skulde betale for at faa disse vandede; hvad enten

Folk boede i private eller offentlige Gader, betalte de jo dog den samme Skat til Kommunen.

Vestesen stod ganske uforstaaende overfor den foregaaende Talers Betragtning af Sagen. Man kunde ikke indlade sig paa gratis at lade en enkelt privat Gade vande, da man saa kunde være sikker paa fra Beboerne i samtlige private Gader at modtage Andragender om lignende Begunstigelser. Der var dog den væsentlige Forskel mellem de private og de offentlige Gader, at de vedkommende Grundejere for de sidstnævnte Gaders Vedkommende havde maattet betale for disses Istandsættelse.

Udvalgets Forslag tiltraadtes.

13. (J. Nr. 107—1905). Det fra Rebslager O. Poulsens Efterfølgere foreliggende Andragende om Leje af den gamle Sømfabrik med tilhørende Reberbane henvistes til Kasse- og Regnskabsudvalget.

14. (J. Nr. 163—1905). Det fra forhenværende Gæstgiver J. P. Mikkelsen modtagne Andragende om Eftergivelse af **Brændevinsafgift** for April Kvartal d. A. kunde ikke bevilges.

Udenfor Dagsordenen meddelte

15. Harald Jensen at Jordarbejderne ved det ny Havneanlæg i Middags havde nedlagt Arbejdet. I de af Kommunen udarbejdede Licitationsbetingelser for Arbejdet var optaget en Bestemmelse om, at vedkommende Entreprenør skulde betale Arbejderne den i Byen almindelige Arbejdsløn. Paa dette Punkt var det, at der var opstaaet Uenighed mellem Arbejderne og Entreprenøren, idet de første paastod — og det vist med Rette — at den almindelige Arbejdsløn var 35 Øre i Timen, medens sidstnævnte kun vilde betale dem 32½ Øre. Da det ommeldte Arbejde var et kommunalt Foretagende, og Kommunen for saa vidt

muligt at sikre Arbejderne havde indsat den ommeldte Lønbestemmelse i Licitationsbetingelserne, forekom det ham, at Kommunen havde en vis Forpligtelse til at paase, at Kontrakten overholdtes af Entreprenøren. Han skulde derfor forespørge Havneudvalget, om dette ikke paatænkte at foretage sig noget for at faa den ommeldte Uoverensstemmelse mellem Arbejderne og Entreprenøren jævnet.

Formanden bemærkede, at Udvalget ikke før i dette Øjeblik havde faaet nogen Underretning om, at det omtalte Arbejde var standset. Sagen skulde snarest mulig blive gjort til Genstand for Undersøgelse, der nærmest vilde komme til at dreje sig om at konstatere Størrelsen af den almindelige Arbejdsløn heri Byen og Rækkevidden af den omtalte Lønbestemmelse i Entreprisekontrakten.

Sabroe forespurgte om Arbejdsnedlæggelsen var foretaget af Arbejderne paa egen Haand eller efter Bestemmelse af deres Organisation, idet denne, forsaavidt det sidste var Tilfældet, formentlig først burde have søgt Forhandling om Sagen med Byraadet.

Harald Jensen kunde oplyse, at det var Arbejdernes Organisation, der havde forhandlet med vedkommende Entreprenør. Han fandt i og for sig ikke, at der for Organisationen havde været nogen Anledning til i denne Sag at henvende sig til Byraadet; man kunde ligesaa gærne sige, at Byraadet burde tage Initiativet til at gribe ind, idet dette ifølge Arbejdets Karakter naturlig maatte betragtes som en Slags Opmand i Uenigheder mellem Arbejderne og Entreprenørerne, iøvrigt var han tilfreds med den af Formanden afgivne Erklæring om, at Udvalget vilde tage sig af Sagen,

da det kun var dette, han ved sin Forespørgsel havde ønsket at bevirke.

Sabroe paapegede, at det var Kommunens Tilsynshavende, der ved Arbejder som det omhandlede burde paase, at de paagældende Kontraktbestemmelser overholdtes. Hvis vedkommende Entreprenør havde beskæftiget uorganiserede Arbejdere, og man havde befundet sig i en Periode med stor Arbejdsløshed, kunde han ganske vilkaarlig have fastsat, hvilken Løn han ønskede at udbetale Arbejderne.

16. Jakob Jensen ønskede, i Anledning af, at Nørgaard i forrige Møde havde udtalt, at der ikke af det i Kommunen i sin Tid optagne Laan var Penge nok tilbage til Opførelsen af et nyt Hospital, idet dette ikke kunde opføres for det Beløb af 300,000 Kr., der af Laanet var sat til Side hertil, at gøre opmærksom paa, at der af det ommeldte Laan var Penge nok tilbage udover de omtalte 300,000 Kr. Udvalget kunde saaledes ikke skyde Spørgsmaalet om Opførelsen af et nyt Hospital til Side under Paaskud af, at der manglede Midler hertil, og han skulde atter opfordre det til at foranledige Forarbejderne til det paabegyndte.

Nørgaard maatte ganske vist erkende, at der af det ommeldte Laan var noget tilbage udover det til et nyt Hospital beregnede Beløb af 300,000 Kr., men det vilde dog næppe være økomisk fornuftigt at anvende hele den resterende Del af Laanet til et Hospital. Udvalget ønskede ikke paa nogen Maade at udskyde Sagen længere end nødvendigt; man maatte imidlertid erindre, at Opførelsen af et Hospital ikke blot medførte en betydelig Udgift ved Tilvejebringelsen af Bygninger m. v., men ogsaa betydelige forøgede Driftsudgifter. Havde man for nogle Aar siden bygget

et nyt Hospital, vilde man den Dag i Dag have maattet betale en halv % mere i Skat end Tilfældet var. Hertil kom, at den Grund, hvorpaa Hospitalet skulde opføres, ikke for Øjeblikket var disponibel. Som tidligere af ham fremhævet var der imidlertid Trang til et nyt Hospital; Spørgsmaalet herom stod i første Række og vilde komme frem, saa snart man kunde magte det.

Sabroe skulde i Tilslutning til Nørgaards Udtalelser yderligere fremhæve, at der endnu var en Side af Sagen, der kunde opfordre til at forholde sig noget afventende. Det drejede sig nemlig om at drage den størst mulige Nytte af de for nylig givne Tuberkuloselove, medens man ikke var ganske klar over, hvorledes det vilde stille sig, hvis enkelte af Hospitalets Pavilloner blev benyttet til Tuberkulosepatienter. Nørgaard og Overlægen ved Kommunehospitalet var af Udvalget bemyndiget til at indhente Oplysninger i saa Henseende, og disse vilde formentlig kunne foreligge i Løbet af nogle Maaneder.

Jakob Jensen kunde ikke indse, at den Omstændighed, at Grunden ikke i Øjeblikket var disponibel, var nogen Hindring for at paabegynde Forarbejderne til et nyt Hospital, idet man jo kunde foranledige den gjort disponibel. Hvis det imidlertid, som det syntes at fremgaa af den foregaaende Talers Bemærkning, kun drejede sig om en Opsættelse af Sagen i nogle Maaneder, kunde han erklære sig tilfreds hermed.

17. Sabroe erindrede om, at der for nogen Tid siden fra Arbejderne paa Gas- og Elektricitetsværket var inkommet Andragende om forkortet Arbejdstid. Andragendet var blevet henvist til Gasværksudvalget, uden at man senere havde hørt noget til Sagen.

Schourup skulde paa Udvalgets Vegne meddele, at man foreløbig havde tilfredsstillet Arbejdernes Ønsker, men at der iøvrigt efter Ferien vilde fremkomme Indstilling til Raadet betræffende det ommeldte Andragende.

Sabroe vilde lægge et godt Ord ind for snarest at imødekomme Arbejdernes Ønske om forkortet Arbejdstid saa meget mere som en stor Del af dem arbejdede i Rum, hvor Temperaturen navnlig i denne Tid var meget høj.